

Fredag 5 oktober

Titt i en sopcontainer

Lysrör, kartonger och sågspån – det ligger huller om buller i sopcontainrar i Lund. Titta ner i en! Allt prat om sopsortering tycks ligga ljusår bort.

En tidig fredagsmorgon satte jag mig bredvid Gustav i hans komprimerande container-tömmande sopbil. Vi for genom ett regnigt Lund bort mot Histologen. Där backade han in mot sopcontainern. Tömde dess innehåll i den väldiga sopbilen. Allt avfall tycktes störta in i dess tomma mage. Inte allt, för en del sågspån från djurburar rann ut vid sidan. Det luktade djururin om innehållet.

Färden fortsatte mot Kemicentrum. Papperskartonger och lysrör trycktes även det ner i komprimatorn. Det låter otäckt när lysrör trycks sönder. Lite glassplitter kom utanför. Insamling av lysrör? Visst finns det!

Vid Norra Fäladen tömdes en container som innehöll bl a en soffa. En förbipasserande lundabo tittade med stor förvåning och beundran på när sopbilen

tuggade i sig soffan.

– Det var en snygg soffa, sa han. Tänk att slänga en sådan!

Vid en livsmedelsbutik nära Sparta stod en stor container fylld med kartonger, ruttande grönsaker och plast. När plåt-lådan tömdes i sopbilen rann det ut en vitaktig vätska som såg ut som smält glass. Jag fick höra att här syns det ibland råttor, stora råttor. Mycket bättre såg det inte ut i Vårdskolans soplåda.

Varför sorterar institutioner och affärer inte sitt avfall bättre? Beror det på slöhet eller blir det kanske billigare att blanda sitt avfall så här slafsigt eller var allt en tillfällighet.

Sedan for vi tillbaka till renhållningsverket. Där fikade jag och värmdes mig. Ett nytt fordon väntade redan på mig.

Nu satt jag i en lyftdumper och vid ratten satt Affe. Vi for och hämtade containrar med returpapper och sedan några soplådor vars innehåll inte såg lika deprimerande ut som de tidigare.

På koloniområdet Öster skulle två containrar tömmas. Den ena var fylld med grenar, gräs-klipp, löv och äpplen. Med stor skicklighet backade Affe in genom den trånga passagen till området. Han plockade fram ett nät som han trädde över lasten för att innehållet inte skulle blåsa bort under transporten. Containern lyftes maskinellt upp på flaket. Sedan for vi ut till Rögletippen. Där vägdes bilen och vi körde på en lerig stig ut till tippområdet. Nätet togs av och hela lasten tippades på marken. När jag såg mig om såg innehållet inte mycket ut. Grenarna var skrymmande och lurade en att tro att behållaren var var full. Vid utfarten vägdes bilen på nytt.

Tillbaka till Lund och Öster, där nu den tomma behållaren placerades på sitt gamla ställe för att med all säkerhet på nytt fyllas med organiskt material efter kolonisternas höststädningar. En timme tog denna tömning. Eftersom det fanns två containrar att tömma fick proceduren upprepas. Vilket slöseri med energi för några ruttna äplens skull.

Med denna turoch retur Lund Röggle avslutades min förmiddag med containertömmande fordon. Fram för mer sortering och kompostering!

Ulla Henriksson
ordförande (v)
i Renhållningsstyrelsen

Vänstern och EG

I EG-landet Danmark bor Herman Schmid, f d lundabo och folkhögskolerektor, central person i vänsterpartiets nya ledning. Ska och kan Sverige ställa sej utanför EG, och hur ser vänstern i Sverige och Danmark på den europeiska gemenskapen, tillhör de frågor som vi hoppas att han ska besvara på Kvarnby skolans brasafest nästa onsdag, den 10.10 kl 19. För närmare information ring 040-494313.

Vänstern frågar i lands-tinget

I en interpellationsrunda till nästa möte med landtingspolitikerna ställer Inger Johansson och Eva Wigforss (v) ett antal frågor till de styrande politiker-na.

Eva misstänker att informationen varit bristfällig när det gäller möjligheten att ta med cyklar på Pågatågen. Av miljöskäl är det nödvändigt denna verksamhet fortsätter och Eva frågar nu Lars Walberg, ordf. i förvaltningsutskottet om han tänker permanenta den här möjligheten och informera bättre i fortsättningen.

Lars Walberg utfrågas också av Inger Johansson, som vill veta vad han tänker göras för att brev från t ex en vårdcentral till en patient inte ska behöva ta upp till fyra dagar.

Inger Johansson grillar också ordföranden i Helsingborgs sjukvårdsdistrikt, Alf Holmberg, för hans planer på att låta ett privat företag tjäna pengar på människors sjukdomar. Hon syftar på ett uttalande från nämnde Alf som pekar i den riktningen. Inger Johansson frågar också om länets landsting inte kan starta ett projekt som syftar till slussa ut psykiskt långtidsjuka i arbetslivet. Hon pekar på att flera landsting har startat sådana projekt med gott resultat.

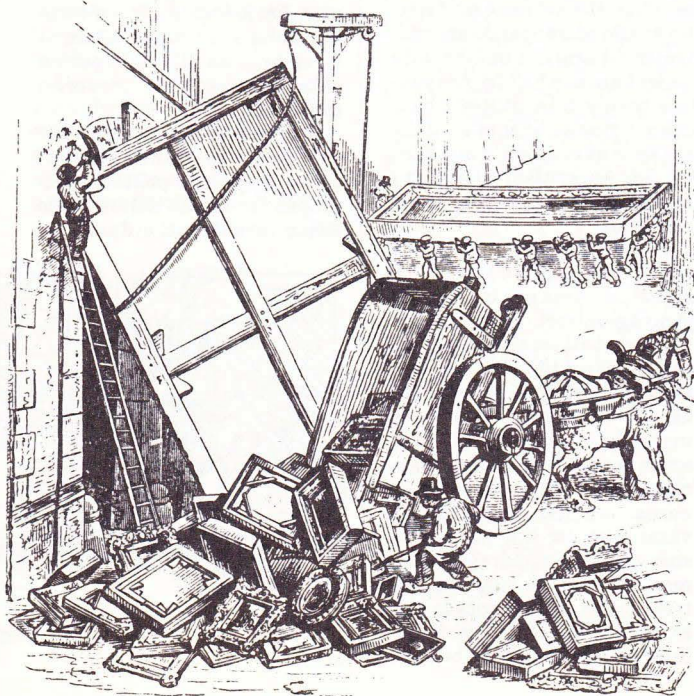
Ingers fråga går till Carl Sone-son som är ordförande i personalpolitiska delegationen och sålunda rätt person att ställa denna fråga till.

Barskrapat

I baren på Grand möter kyliga blickar och korta ögonkast.
Tomheten uppfyller oss alltmer.

Som Sune sa:
En kväll så full av ingenting
att tanken slits med tanken.

Karl Witting

ANSER...

Lund-Berlin

Ta strid mot moms på kollektivtrafik

Krisen i mellanöstern har redan börjat förändra människors resvanor pga stigande bensinpriser. Länstrafikbolaget kan alltså glädjas åt en uppgång i försäljningen av månadskort. Men skatteuppgörelsen mellan socialdemokraterna och folkpartiet innebär bl a att man tänker införa moms på kollektivtrafikresor från 1 jan 1991. Läger man till det den allmänna prisstegringen har MLT därför signalerat en höjning av biljettpriserna med 35%, vilket ganska omgående kommer att leda till att människor väljer bilen i stället för buss och tåg.

Både Lunds kommun och regionen utsätts för omfattande utsläpp, som allvarligt påverkar miljön. Privatbilismen står för en stor del av dessa och de har ökat i takt med en tilltagande bilism. Skogsskadorna förvärras, Öresund löper risk att helt dö ut och lantbrukets skördar blir avsevärt mycket mindre genom bl a skadeverkningar av marknära ozon. Som många vet är utsläppen direkt skadliga också för människors hälsa.

Det är alltså uppenbart att vi måste sätta till alla krafter för att begränsa avgaserna om vi på sikt vill komma tillrätta med miljöskadorna. Ett led i detta är en offensiv satsning på god kollektivtrafik, som ger de människor ett godtagbart alternativ till bilen för arbetspendling och fritidsresor. Ingen som vill ta kamp för en god miljö i Lund och Skåne kan därför acceptera att det läggs moms på kollektivtrafiken. Självfallet måste alla goda krafter gå samman och agera så att vi förhindrar införandet av denna skatt. Statens inkomstbortfall är utan särskild möda kunna kompenseras, exempelvis med en extra skatt för alla de höginkomsttagare som i många fall fördubblat sina inkomster under 80-talet.

De miljövärnande krafterna måste alltså ta tag i situationen och agera med det snaraste. Vänsterpartiet kommer under alla omständigheter inte att tita still i denna för miljön så viktiga fråga!

Vänsterpartiet Lund, styrelsen

Lund-Berlin

Självständigare och originellare är inte VB än att vi hänger på den nu så fashionabla Tysklandstrenden. I synnerhet detta med Berlin. "Vad har inte exempelvis för Lund kontakterna med ... berlinsk huvudstadskultur betytt i det förflutna?" skriver ju docenten Nordin i tisdagens SDS.

Ett slag var det populärt med utställningar som belyste det kulturella sambandet mellan två städer - vi minns t ex den magnifika Paris-New York. Vi skulle för Lunds konsthalls räkning vilja göra en sådan med namnet Lund-Berlin.

Konsthallen har visserligen inga pengar kvar efter Marianne Bråhammars länsning men detta skulle bli billigt. Vi skulle förstås börja med stora foton av loken LUND och AKTIV på Lund-Trelleborgs järnväg. Den började planeras i den ljusa förhoppningen att det tyska kapitalet skulle bekosta - jfr Öresundsbron. Därav blev förstås inget men de båda städerna och mellanliggande landsbygd fick själva ihop pengar. Under en svindlande höjdpunkt mellan maj 1898 och december 1899 vek kontinenttågen från Stockholm av i Lund och gick direkt till Trelleborg via bl a hållplatsen Hospitalet (vid St:Lars) utan att passera Malmö.

Den vägen for, förmodar vi, lundaborna August Strindberg och Vilhelm Ekelund, Bengt Lidforss och Axel "Fakiren" Wallengren till Berlin - den sistnämnde för gott eftersom han dog därnere.

Människosmuggling

Lund-Trelleborgs järnväg är nedlagd sen tretti år så VBs utsända fick ta tåget över Malmö i onsdags. Övåntat och sympatiskt resällskap var P. som skulle ner och delta i bevakningen av arvet efter Brecht, nu när DDR-statens kulturmiljoner försvinner. P. kom på att han hade glömt passet hemma så vi smugglade ner honom i en tom överkoj. Detta hade inte gått på de nitiska gränspolisernas och schäferhundarnas tid, för ett år sen (ni minns stegarna och ficklamporna?) men nu var det en lätt match.

Nattåget hade åtta vagnar mot tidigare fyra så det är verkligen uppsving i trafiken. Vi har aldrig anlänt till Berlin annat än med tåg men förstär ändå att detta är det överlägsna sättet. Järnvägen går på en hög bank så man får en vid utblick över kolonitrdgårdar, brandgavlar, fabriker och gasklockor, och på

S-Bahns parallella spår (likströmsdrift med kontaktskena, 800 volt) pendlar pendeltågen med vanliga berlinare som ska in till jobbet. En klassiskt ful och levande europeisk miljonstad.

Den har ju legat där hela tiden. Men det lilla extra, det som betingade 1890-talets vallfärder från Lund liksom det betingar 1990-talets, är att Berlin är en metropol, en Huvudstad med större dimensioner och dragningskraft än vad befolknings-siffran anger. Därför må vi lundabor önska oss att den återfår sina fullständiga politiska rättigheter. Den geografiska närheten dit kommer att (åter)ge oss konkurrensfördelar gentemot t ex Stockholm och Uppsala.

Joseph och vi

Vi anser att man inte helt kan skilja mellan innehåll och form. Det är t ex svårt att förstå Friedrich Engels tekniska fascination inför kriget, som han i Clausewitz anda studerade vetenskapligt. Det svåraste med Berlin är alla påträngande associationer till krig och militär. Inte heller kan man helt frigöra politisk teknik från politiskt budskap. Sålunda blev vi en gång skakade när något vi hade skrivit fick en kritiker (Jönsson i Dalby) att associera till Joseph Goebbels.

Nåväl, vi strövade inte bara runt Berlin, gick på kneipe och besökte det fina nya teknik- och järnvägmuseet. Vi hade också uppdraget att berätta om svensk invandrarpolitik. Den ses som föredömlig av somliga i en stad där det utländska inslaget är markant (ett nytt är vietnameserna som står och nasar cigaretter utanför tunnelbanestationerna) och där spänningarna växer. Det var lite oklart vem som var vår uppdragsgivare, men det tycktes vara ett östtyskt organ som reagerade som en svensk offentlig myndighet inför ett nytt budgetår: bäst att

göra av med pengarna innan de bränner inne.

Det kom inte så många åhörare till vårt lilla möte i Steinsaal, i ett mellankrigshus nära Brandenburger Tor. Närmare bestämt tre, plus de båda tolkarna. Vi hukade oss i ett hörn av det magnifika rummet med sina stora mått och sin strama dekor. Det var alltså Joseph Goebbels arbetsrum som tillsammans med huset hade överlevt medan det mesta av omgivningen strök med 1945. Det kändes historiskt och kusligt.

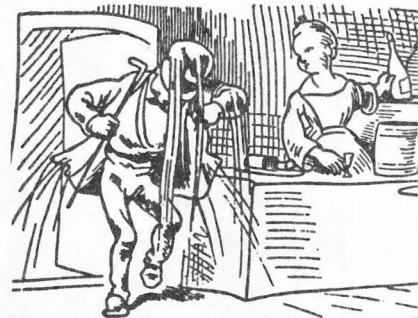
Det var också skönt att få höra att bottenväningen användes som informationscentral för de ryska judar som i stor mängd tar sej till Berlin just nu.

Att ta efter

Det är klart att det råder en viss disproportion mellan Lund och Berlin, liksom det gör mellan Sverige och det nya Tyskland. Men det bör vare sej hindra själva utställningen eller ett livligare utbyte. Det senare behöver inte vara helt enkelriktat. Alla berlinare som vi kom i närmare samspråk med på vår lilla resa hade faktiskt hört talas om Lund och några hade varit där.

Trots storleksskillnaden finns det också en del för oss att ta efter. Jag ska här bara nämna ett exempel: de kulturella samlingsaffischerna. I tunnelbanan men även på många andra ställen sitter det affischer som bekantgör det samlade teaterbudgetet i staden månad för månad. Även musiken har sin motsvarighet. I lilla Lund kunde vi kanske nöja oss med en affisch för samtliga sköna konster. Jag föreställer mej att den skulle ha vida större informationsvärde än alla de separata affischer och trycksaker som nu sprids ut.

Eftersom vi åtminstone ett år till har ett betydande progressivt inslag i den politiska ledningen för Lunds kultur borde saken vara lätt att ordna.

„Kellnerin!“

Svenska kusten

Åke Ohlmarks berättar i sina festliga, om än kanske inte helt trovärdiga, memoarer från krigsårens Tyskland (han var svensk lektor i Lunds nya vä-nort Greifswald) hur han på vårvintern 1945 uppsöktes av Pommerns SS-chef, som enträ- get bad honom förmedla ett budskap till den svenska rege- ringen: provinsen hade ju varit svensk, skulle inte Sverige kunna återkräva den? Lokal- befolkningen skulle säkert bli själsglad för då slapp den de anstormande ryssarna. Ohlmarks avfärdade saken. Men om han tagit kontakt och om regeringen lyssnat på det örat (Wigforss skulle säkert ha bråkat) så vet man aldrig hur det hade gått. Historikerna har ju i efterhand konstaterat flera ryska initiativ till vapenvila under kriget, lik- som tankar hos Stalin att ömse- vis låta tyskarna återfå de provinser som nu ligger i Polen, öm- sevis uppge den nya östtyska st- aten. Högst densamme hade en storslagen och osentimental syn på politiken.

Fast om Rügen varit svenskt nu så hade det förstås inte varit lika spännande att vandra där nu i helgen som gick. Färjelin- jen Trelleborg-Saßnitz skulle inte ha varit så lång rutt, med allt vad det innebär. Svensk allemansrätt skulle visserligen ha rått men det gjorde ingen skillnad för vi tältade ändå i den vackra bokskogen uppe på den hundra meter höga kritikusten.

Kanske är det heller inte lika spännande med Förenade För- bundsrepubliken som med DDR under dess sista skälvande dagar. Ändå tipsar vi gärna om det vackra utflyktsmålet Rügen. Det tar visserligen fem timmar att komma dit från Lund med allmänna kommunikationer men sjöresan kan användas till mycket, t ex konferenser, och turochreturpriset 150 kr är överkomligt.

Den aktuella utvecklingen visar dessutom att inte ens de mest osannolika återföreningar är omöjliga. Ska vi gissa att Vorpommern och Sverige efter två sekler återförenas år 2015? Gr

Einem Bittern!“

Endast det bästa är gott nog

Lund har många förtjänster, det är inte det. Men ibland blir det liksom för tjuvtjockt: Märten- storget känns för trångt, Las- arettblocket för stort och ruvan- de, befolkningen illasinnad och inskränkt. Det finns inte en gatsten utan att minnen, i regel pinsamma, tränger sig på. Då räcker det inte att fara till Kävlinge och Malmö, då krävs friskare horisonter.

Redaktionsledningen erbjuder generöst korrespondentbefatt- ningen i London, men det tyckte jag verkade avslaget. Jag satsa- de istället på livskvalitet. I våras hade Dagens Nyheter en serie om hur det var att leva i svenska mellanstora städer och gjorde en rankinglista. På plats 3 i denna lista kom Jönköping. Jag tillbringade tonåren där och skulle haft en del att lägga till DN:s hyllningsartikel. På plats 2 kom Lund och visst, det var ett rejält lyft att komma dit. Men på plats 1 kom Umeå. Endast det bästa är gott nog, tänkte jag, med kalkylen att om lyftet blir lika stort i den här flytten som i den förra så har jag verkligen fixat det för mig.

OM kyrkogårdar

Jagtillhör dem som tycker om att ströva på kyrkogårdar. Helst ska de vara gamla och lummiga; och det är inte fel om stadens sorl hörs lite svagt på avstånd. Jag ogillar också det moderna skicket att inte sätta ut yrke el- ler titel på gravstenarna. De döda känns så mer levande om man vet sig vandra mellan hus- män, prostinnor, sjömän, hust- rur eller fiskare.

Trevligt är det i alla fall att Kyrkogårdsnämnden inom Lunds kyrkliga samfällighet till oss kyrkogårdsströvares ledning har gett ut broschyren Våra kyr- kogårdar med litet historia och beskrivning av de tolv, som är i samfällighetens vård. Guiden täcker alltså bara in Lunds stad, Torn och Stora Råby. Den myck- et vetgirige vandraren har fö- redan läst Hilding Classons Lunds kyrkogårdar, utgiven i två delar av Gamla Lund.

Våra kyrkogårdar är historia. Inte bara lokalhistoria, ibland tränger sig omvärlden på. Om du väljer att ströva på Norra Kyrkogården, gå inte förbi området i sydväst. Där vilar måna offer för andra världskri- get. Många kom till Lund som flyktingar. Andra räddades ur koncentrationslägren 1945 men orkade inte ända hem utan dog i Lund. Glöm dem inte.

i.

Från täppan

I söndags var det dags att ta upp årets sista potatisar från den odlingsplätt som sambon låtit gräva upp åt sig på det område som vi kallar "Lettland". På väg till detta värv slank jag in på järnvägsstationens pressbyrå- kiosk för att inhandla ett ex av TV-kursboken "Lär dig bridge" (att spela kort är måhända inte så dumt i en höstlig kolonistu- ga).

Jag hade då tillfälle att beskä- da den nästan färdigenoverade stationsbyggnadens inre, som tycktes mig såväl vacker som funktionell. Närheten till SJ- bussarna gör att Lund nu är på väg att få ett modernt kommuni- kationscentrum.

Men, men... för oss kolonister är planeringen kring stationsom- rådet en källa till oro: koloniu- rådena vid stationens västra sida och uppe vid Karlavägen kom- mer kanske att försvinna! Star- ka krafter är i rörelse, och även vänsterpartianhängare, särskilt de som älskar tåg, tycks vara beredda att offra åtminstone ett av områdena.

Vi andra som minns att Lund förr, av de spefulla, kallades för den akademiska bondbyn, tyck- er nog att vi ska hålla på vår särart och strida för varje milli- meter odlad jord i och omkring stads kärnan. Bara vårt enkla bondförnuft kan rädda oss från tidens villfarelser!

Hur gick det då med sambons potatis? Tyvärr, det blev en mycket liten skörd. Kanske är jorden för lerig eller var det pota- tissorten (överbliven matpotatis) som inte trivdes? Min egen Wei- bullsinköpta potatis gav betyd- ligt bättre resultat tidigare i höst.

Nåväl, denna söndag fanns ändå mycket att släpa hem på cyklarna. Framför allt övermog- na päron, friska hårda äpplen och en bingie älskade björnbär. Hotet från den accelererande urbaniseringen glömdes därför bort denna höstliga vilodag.

Finn

DN. Hela veckans TV-program

UMEÅ SVERIGES BÄSTA STAD

av 25 i DN-undersökning

SÖNDAGSKRYSET

Så sedan den 1 oktober bor jag, fram till jul, i Umeå. Nån enstaka rapport kan det väl bli på den sparsmakade, liksom avskalade västerbottniska pro- sa som jag hoppas göra till min under det här miljöbytet.

Lucifer

Rolf Nilson om baltikum: Hopp om sansad, fredlig lösning

De baltiska opinionsmötena fort- sätter oförtrutet varje måndag vid middagstid. I måndags var det kommunens informations- chef, Staffan Holmqvist som huvudtalade. Korta appeller hölls av tre partiföreträdare bl a vän- sterpartiets riksdagsledamot från Lund; Rolf L Nilson, som talade om hur hopp och besvikelse avlöst varandra under det dryga halvår som måndagsmö- tena varat. Just nu när förhand- lingarna pågår måste man kän- na en viss förhoppning men Rolf Nilson varnade också för ett "nytt Jalta". En överenskommelse mellan USA och Sovjetunionen där Europas delar in i nya intres- sesfärer.

Det är ingen tyvekan om, sa Rolf Nilson vidare, att ockupa- tionen av Kuwait dragit upp- märksamheten från de baltiska länderna. Mot den bakgrunden, slutade han, är det viktigt att dessa möten fortsätter.

Måndagskommitten, som de kallas som arrangerar mötena ämnar i varje fall fortsätta året ut erfar Veckobladet.

Ett annat Europa

Seminarium på Kvarnbyskolan lördag 13.10 kl 9-16.

Lennart Johansson:

Sovjetväldets utveckling

Maud Sundqvist:

Sovjets sjuka ekonomi

Bo Hammar:

DDR i nådens och onådens år

1990

Kent Lindkvist:

Ekonomi och politik i framti- dens Europa

Information och anmälan: Vän- sterpartiet Skåne, 040-192787.

VECKOBLADET. Utges av Vänsterpartiet, Lund. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 100 kr per år. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksgr. 5. T 11 51 59 onsdagar e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: ABFacktryck, Lund.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Från tippenn

Det är härligt att träda ut i den fria naturen och morgonsolens gyllene strålar här på toppen av Monte Composto.

Jag bor alltså på Norra Fäladen, och min sambo och jag har gjort oss en tipplott i smyg uppe på Monte Composto. Lite vitsigt har jag döpt den till "Tippvinsten".

Här växer det så det knakar och om man inte har gröna fingrar så får man det snart när man rensar ogräs. Vi hade en granne, som var vegetarian och miljöpartist och älskade maskkrosor. Han gjorde sallad av dom men föråt sig och dog så tyvärr har nu Mp förlorat en röst häruppe.

Gröna fötter fick jag i alla fall när jag vattnade sambons tomat och råkade trampa i dom.

Vattnas gör i munnen på mig när jag tänker på hur härligt dom fyra tomaters är kvar kommer att smaka.

Tänker gör jag också på våra blandade penséeer som vi försökte med i våras. Det var röda och blå som vi köpte i blomsteraffärn och planterade ut. Låt tusen blommor blomma sa vi och för på semester. Kaninerna tog inte allt. De lämnade de röda.

Då är det bättre med fikusen som står och trivs i skuggan av ett gammalt bilvrak. Den är lång och smal och vi kallar den V-Gurra efter gamla kungen. Vi har drivit upp den från ett skott som vi knyckte i Sarajevo för några år sen.

Men nu kom jag visst bort från ämnet som var att berätta hur jag gör chutney. I stället för mango använder jag sambons tomat och så knycker jag äpplen på en ödelott på Väster och blandar i russin, chilipulver och socker och så kokar jag joxet ett par timmar. Sen håller jag upp det på burkar och lagrar det i tre år i källaren. När det mögligt färdigt kastar jag bort det och köper en burk i Konsum.

En annan gång skall jag berätta om hur det gick när jag sådde solrosfrön och hampa tillsammans med tomaterna för att få dom självbindande.

Frej

Inte Kjell utan Lars

Lars - inte Kjell, som det stod i förra VB - Eriksson heter han som åtagit sig att gå in som ordinarie ledamot i Kdn Norr. Lars kommer från Blekinge och bor i Lund under en kortare tid för att göra sin forskarutbildning på statsvetenskapliga institutionen.

Annars arbetar han i Sölvesborg som konsumentrådgivare och har ett aktivt förflutet i Vpk Olofström. Senast satt han i socialnämnden där under perioden 85-89. Det är en erfarenhet som kan passa bra nu när Kdn Norr står inför övertagandet av individ- och familjeomsorgen.

Vår första kontakt med Lars var när han som nyinflyttad skrev ett brev till vår nämnd och tackade för att han blivit så väl bemött av vår barnomsorgs förvaltning. Han har tillsammans med sin fru Carola nämligen två barn som är 3 och 6 år gamla och som nu går på dagis här. Han har visat stort intresse för föräldraföreningen för Bra Barnomsorg och är nu ledamot i dess styrelse. Som sådan har han sedan augusti fungerat som kontaktperson mellan föreningen och Kdn Norr, en funktion som nu får övertas av någon annan.

Lars har lovat att stanna till och med våren 1991 då han flyttar tillbaka till Blekinge. Han kommer alltså inte att gå in som vice ordförande men ställer lojalt upp som ordinarie, trots han, som vi kan förstå, redan är mycket upptagen.

Nästa höst hoppas vi att någon annan kan ta över men tills dess ska vi göra så gott vi kan.

Lena Lundgren

Drömmen om Svenshögsvägen

Det var verkligen vad jag kallar en personlig kommentar Gunnar Sandin gjorde till Tarcisios avhopp i förra VB.

Jag ger honom gärna rätt i att ingen av oss har märkt något större intresse i partiet för våra idéer om Svenshögsvägen. Men resten handlar mer om Gunnars idé än om Tarcisios eller mina. Vi har aldrig uttalat att Örtoftavägen skulle vara en grundförut-

sättning för att förverkliga idén om Svenshögsvägen kantad av butiker, kontor, matställen och andra lokaler.

Tvärtom har vi ansett att det skulle vara bra om Svenshögsvägen avlastades genom trafikströmmen. Vi tror nämligen att Norra Fäladen är både tillräckligt stort och tillräckligt speciellt för att bära upp en sådan utbyggnad på egen hand. Vi växer ju dessutom fortfarande. Med tanke på det speciella behöver man bara tänka på Möllevångstorget i Malmö för att få en bild av vilken roll Norra Fäladen skulle kunna spela. Ett alternativt centrum till det som finns i innerstaden.

Frågan är i våra ögon fortfarande lika aktuell att driva. Tarcisio har lämnat Kdn Norr, men han bor fortfarande kvar här. Jag både bor här och sitter kvar i nämnden. Att Tarcisio inte finns kvar som samarbetspartner i nämnden är en stor förlust för mig, men jag glädjer honom gärna med att arbeta vidare med våra viktiga frågor, våra drömmar.

Drömmen om Svenshögsvägen som Norra Fäladens levande pulsåder, är en sådan fråga.

Lena Lundgren

Årets T-tröja alla kategorier!

Vit t-tröja med texten:

Med till (v)änster

Storlekar? Javisst! Från Small till XXL!

Pris inkl porto: 70kr/st., 136 kr för två.

Fyll i en postgirotalong med rätt belopp och ange antal o storlekar på talongen. Glöm inte eget namn och adress! Postgirot är 432 19 93-0. Bokcafé Arbetar-kultur, Växjö. 0470/407 00.

Öppet hus på Bredgatan 28

Det nya Vänsterpartiet planerar under hösten och vintern en öppet.husverksamhet i den nyrenoverade partilokalen på Bredgatan 28.

Verksamheten startar **torsdagen den 11 oktober kl 19** och diskussionsämnet blir:

Hur är solidariteten med Nicaragua idag och hur går det för vår vänort León?

Helena Svantesson inleder och berättar om och visar bilder från vänortsföreningens besök i León och Nicaragua.

Kaffe och kakor serveras.

Alla intresserade hälsas välkomna

Vänsterpartiet Lund

Vänortshelg i Lund 5-7 okt

Från León kommer Dr Rigoberto Sampson och dir. Bernardo González.

Aktiviteter i Stadshallen i morgon från kl 10. Vänortssöare kl 19

Ur programmet: Wiwilia, Karin Lentz, Voces de los Andres och Xochipiltl.

Inträde 30:-
Gratis för Vänortsföreningen Lund-Leóns medlemmar.

Arrangör:
Vänortsföreningen Lund - León

MÖTE MÖTE

VIF. Lerbäcksträning lördag kl 15-17.

RÖDA KAPELLET. Obs ändring i programmet! L5 6.10 kl 9 avfärd från Clemensstorget till Ystad, bl a nr 1, 2, 4, 8, 11, 12. 11.45 samling Märtenstorget för kortare appellmöte, repertoar se ovan och utskick. Kl 18.30 (obs tiden) samling utanför stadshallen, nr 166, 170, 214, 217, 224 + Quincho. Sö 7.10 kl 18.45 rep på Kapellsalen med Birgit, "Han som blev över". Sö 14.10 spel på biblioteket enligt tidigare plan.
HANNAS FLÅKT. Sö 7.10 rep på Palaestra kl 17.30.

 kommunistisk kommunalpolitik

KOMPOL må 8/10 19.30

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.